Ч. 128. Четвер 24 (11) червня 1909. Рік XIX.

Виходять у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників на пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З палати послів. — З Туреччини.

В палаті послів ведуть ся дальше наради над буджетом. На понедїлковім засїданю були на дневнім порядку буджети торговлї і рільництва. Промовляли крім инших бесїдників пп. міністри Вайскірхер і Браф.

П. Міністер торговлї др. Вайскірхнер заявив, що готов всї домаганя в справі почт і телеґрафів прослїдити як найточнїйше і сповнити їх відповідно до буджетових засобів, які буде мати до диспозициї.

Що-до справи почт, признає міністер, що Австрия під тим взглядом занедбана, але міністер готов працювати над усуненем того занедбаня, та й до сего треба буджетових засобів. Коли найдуть ся ті засоби, то при пильній працї занедбане усуне ся через кілька лїт, а тим самим сповнить ся домаганя суспільности.

Бесїдник заповідає поліпшене биту почтового і телеґрафічного персоналу. Незабаром внесе міністер службову прагматику для урядників, що буде відповідати новочасним вимогам. Заповідає, що займе ся також управильненем справ почтових офіциянтів і офіциянток та механіків і служби.

Що-до закиду ческих послів під національним взглядом зазначує бесїдник, що саме почтову управу веде ся в дусї повної обєктивности. Міністер вказує на свої виводи в буджетовій комісиї щодо квестиї будови водних доріг, причім звертає увагу, що треба конче полагодити закон про нохатну торговлю та пригадує справу прибічної реміснччої ради, а дальше справу оцїнки здатности до промислу в гостинницях і шинках, справу управильненя торговлї фляшковим пивом та справу реформи будівельного законодавства. При тій нагоді заявляє, що треба буде побільшити число членів прибічної реміснчої ради для лучшого увзглядненя потреб поодиноких країв і фахів.

Міністер обговорював широко з наукового становища аґрарний проблєм і зазначив, що закид, який робить ся аґрариям, що немов би не заходять ся своїми силами поліпшити своє положене, неслушний. Так само як держава причинила ся до розвитку промислу, повинна причинити ся і до розвитку рільництва. Теперішну систему субвенционованя спілок уважає міністер перехідною стадиєю. Рільництво треба піднести всякими рільничими машинами, що міністер називає промислом рільництва. Крім промислу треба улучшити і торговлю для рільництва, бо доси недостає рільникам купецкого духа.

Міністер заявляє, що зробить все, щоби піднести рільництво в тім напрямі. Так розуміє він свій „зелений прапор". Вкінци просить палату приняти етат міністерства рільництва.

Міністер публичних робіт Ріт заявив, що правительство переконане, що теперішна орґанізация державної будівельної служби не відповідає вимогам. Правительство намірює утворити інжинірску палату. Будова водних доріг повинна належати до міністерства публичних робіт.

Дальшу дискусию відложено до слїдуючого засїданя, а до голосованя над тою т. зв. господарскою ґрупою буджету прийде імовірно нинї. Нинї також відбуде ся конференция провідників клюбів, котрі мають нарадити ся над скороченем дискусиї, аби як найскорше полагодити буджет.

Справа Крети — як пишуть з Константинополя — стає чим раз грізнїйшою для удержаня мира на Балканї. В Константинополи кажуть, що коли лиш держави з днем 1 липня відкличуть свої войска з Крети, як то були обіцяли, прийде до поважних розрухів із сторони тамошних Магомедан. В тім случаю очивидно держави мусїли би вмішати ся. „Єнї Ґазета" доносить, що Туреччина повідомила

Русалчин черевичок.

Американьска істория — Ал. Петердї'я.

Один моряк розповів менї слїдуючу історию, за правдивість котрої ручив своїм словом вояцкої чести.

.... Я був тодї як-раз в столици доляра. Одного красного вечера пішов я до баль гавзу при другій евні на забаву з танцями. По півночи, коли мене вже зачала нудьга брати, рішив я я піти домів і положити ся спати. А що я не міг якось одушевити ся для ніякої з костистих Американок, то се було ще найлїпше, що я міг зробити.

Коли я сходив ясно осьвітленими, широкими мармуровими сходами, стрітила мене така несподїванка, що я аж мусїв пристанути. Перед моїми ногами лежав малесенький, делїкатний шовковий черевичок. Він був трохи більший як дитинячий, але й не такий великий, щоби я міг в него мою руку упхати. Мав високий позолочуваний обцас, а голуба єго часть була густо вишита перлами. Було то справдешне дїло штуки обувняного промислу. Вельми урадований пішов я дальше. Моя розворушена уява ставила менї перед очи як найпринаднїйший образ тої малесенької ніжечки, яку він ще перед кількома хвилями украшав. Задумчиво говорив я сам до себе.

Якаж то красненька мусить бути ніжка! Хто носить такі черевички, той не ходить, а лїтає мов птичка, мов метелик.... Мушу конче довідати ся, чий то черевичок.... :

Я сховав той черевичок як би яку дорогоцїнність до кишенї і пустив ся мов злодій манївцями до свого помешканя. Прийшовши домів, подивляв я той черевичок цїлими годинами, аж наконець загасив лямпу і положив ся спати. Та дарма: сон мене не брав ся. В темнотї сотки малесеньких ніжок танцювали переді мною. Я не видїв більше нїчого, анї статї анї лиця тих, чиї то були ніжки. Цїлу ніч ломив я собі голову над тим, як би то мені відшукати ту незвістну менї русалочку. То одно лиш була річ певна, що я мусїв би шукати єї в знатних кругах. Бідна дївчина не могла би справити собі таких черевичків! Я мусїв ще й то припускати, що то мусїла бути якась дуже соромлива дївчина. Певно не мала відваги сказати тому, хто єї вів, що она згубила черевичок. Тота незнакома то мусїла бути справдї якась русалка, якийсь дух, бо на черевику не було й слїду, щоби він був де витертий.

Досьвіта взяв я той черевичок знов до рук і аж зрадїв, коли на підошві із середини добачив адресу: „Томес Ґрітер, 28 Бродвей".

— То певно адреса фабриканта—подумав я собі—а той чей буде знати, хто собі замавляв сю дорогоцїнність! Я побіг чим скорше в ту сторону міста і не зважаючи на глоту на улицях, розтручував людий та гнав просто до цїли. Наконець станув я перед домом, котрого шукав. Був то красний, великий на один поверх будинок, котрий скорше подобав на якийсь двір як на дім промисловий. З переду на великій вивісцї було виписане: „Томес Ґрітер".

Я зайшов сьміло до середини. Дверник в параднїй лїбериї, кланяючись по кілька разів низенько спитав мене, чого я собі желаю.

— Я хотїв би поговорити з паном Томесом Ґрітером!

— На право, двері ч. 2! — Нетерпеливо побіг я сходами застеленими диванами. На горі стрітив я знов якогось слугу, котрий приняв мене дуже чемно.

Я увійшов до просторої салї, котра була уладжена ґустовно і з великою пишнотою. Яскраве сьвітло сонця спиняли тяжкі заслони а в сумерку видко було майолїкові вази, прекрасні образи, пишно різьблені і позолочувані меблї.

— Гм! — подумав я собі, розсївшись вигідно на крісли — я мабуть попав ся до якогось короля шевців! Чей же моя незнакома русалка не буде належати до тих кругів, що Ґульди та Вандербільди? Хто знає, чи я єї коли побачу!

Коли я так сидїв і думав, приступив до мене слуга і сказав з паньска: Тепер на вас, пане, черга. Ходїть! — Він повів мене до сусїдної комнати.

— Найпокірнїйший слуга, мій пане! — привитав мене якийсь панок елеґантної поверховности. — Чим можу служити?

— Я хотїв би поговорити з паном Томесом Ґрітом.

— Зараз, прошу. Він в сїй хвили заня-

держави, що коли би Греция схотіла забрати остров, то Туреччина відповість на то виповідженем війни.

Дальше заявив міністер, що в осени предложить закон в справі нового управильненя недільного і сьвяточного відпочинку та управильненя праці жінок і правних відносин домової служби.

Обговорюючи торговельно-політичну політику, вказує бесідник на те, що конче треба залагодити договір з Румунією, разом з уповновластнюючим законом, щоби правительство могло управильнити весь комплекс договірних законів. То лежить в інтересі держави, але також і в інтересі промислу та ремісла. Обговорюючи аґітацию аґрариїв против торговельного договору, подає др. Вайскірхнер палаті до відомости, що саме одержав аґітацийне письмо, яке походить немов то з Німеччини, а виступає против договору. Коли оно походить з Німеччини, то міністер мусить виступити против такої аґітациї. Мушу сказати панам з тамтого боку границї, що наші хлопи досить інтелїґентні та знають, що робити і не потребують нїякої науки. Відтак замічає бесідник, що знаний аґрарний аґітатор Гогенблюм в брошурі, яку видав в 1903 р., виступав лише против імпорту живої худоби з балканьских держав, а не против імпорту мяса. Міністер апелює до аґрариїв, щоби не робили перепон в залагодженю торговельних договорів, бо Австрия мусить відзискати на половину утрачені торговельні ринки в балканьских державах.

Вкінци просив бесідник палату, щоби приняла буджет.

Відтак промовляв ще пос. Міллер і Ґінтер, а по них забрав голос міністер рільництва др. Браф, котрий виступив против висказів, немов би з уступленєм міністра Ебенгоха повіяв в міністерстві рільництва иньший рух. Відтак відповідав на вискази бесідників. Обговорюючи справу домен і лісів, сказав, що щодо державних лісів на всході держави, то управа їх дуже утруднена через те, що там дуже лихі комунїкацийні відносини та що з фінансових взглядів годі поробити великі інвестициї, які могли би піднести прихід з тих лісів. Міністерство знає й про всї недостачі, які порушено в часї дебат, але годі доразу задоволити всї потреби, які росли від десяток літ.

Новинки.

Львів, дня 23 го червня 1909

— **Преосьв. епископ** Григорий Хомишин виїхав на кілька днів поза диецезию.

— **П. Віцепрезидент краєвої Ради шк.** др. Дембовский зробив інспекцийну подорож по каменецкім повітї, де відвідав виділову школу в Радехові, ріжні міскі і сільскі школи і рільничий курс в Стоянові.

— **Краєва Рада шкільна** помістила в Gaz. Lwow. отсей комунїкат: В деяких часописях подано в сумнїв право участи учителя другої краєвої мови яко предмету взглядно обовязкового в комісиї покликаній до переведеня іспитів зрілости. Понеже по думцї §. 14 al. 2 розпорядженя п. Мінїстра віроісповідань і просьвіти з 29 лютого 1908 ч. 10.051 до тої комісиї належать крім предсїдателя і директора всї учителї обовязкових предметів в VIII кл. (з виїмком учителя руханки), проте участь учителя другої мови краєвої, яко предмету взглядно обовязкового в іспитовій комісиї не підлягає нїякому сумнївови, бо той предмет є обовязковим для єго учеників і яко такий впливає на клясифікацию, а право того учителя обмежене лише о стілько, що він може голосувати виключно в справі своїх учеників.

— **З зелїзниці.** З днем 1 червня с. р. отворено перестанок Лючім на шляху Горавдовіц Тавс для руху особового і пакункового.

— **Новий бровар у Львові.** Часописи доносять, що інж. Зенон Мілковский мілїонер і директор бровару в Буенос Айрес, закладає у Львові величезний бровар з конкуренцийною метою, щоби виперти з Галичини позакраєві пива.

— **Нова адвокатска тарифа** буде обовязувати від 1 липня наслідком розпорядженя Мінїстерства справедливости. Підвишку тарифи умотивовано ось як: В часї майже 12-лїтного істнованя теперішної тарифи зросли значно цїни мешкань, засобів поживи та инших предметів запотребованя. Заведене телефонів і машин до писаня, підвисшене платнї персоналу, вкінци незвичайне піднесене чиншів за мешканя і льокаль підприємства піднесли кошти веденя адвокатскої канцелярії. Побори урядників і державної служби кілька разів за той час піднесено. Належало проте признати також видвигнені на послїднім з'їздї адвокатів (12—14 жовтня 1908 р.) домаганя підвисшеня їх належитости.

— **Богата громада.** Громада Тустановичі, в дрогобицкім повітї, на котрої землях суть тепер найбогатші жерела нафти і де зосередковує ся майже цїла продукция ропи в Галичинї, побрала в послїдних часах звиж мілїон корон з доходів brutto, які припадали їй з нафтових удїлів. З тих доходів побудувала громада церков і школу, завела хороше осьвітлене і т. ин. На згадані цїли видала звиж 500.000 К, прочі гроші постановила умістити в той спосіб, щоби громадска каса мала на все свої доходи. В тій цїли ухвалила рада громадска закупити маєтність Завадів і Голобутів коло Стрия на власність за суму 1,320.000 К. Згадані маєтности обіймають 2400 морґів поля, лісів і лук. Одна часть землї буде ужита на громадске пасовиско друга буде винаймати ся.

— **Велика крадїж старинностий.** Місто Львів, купивши від спадкоємців кн. Понїньского т. зв. „королївску каменицю“ в Ринку, віддалило із служби давного єї дозорця Ник. Сенева. Уражений тим Сенїв почав часто забігати до каменицї, нападав на службу, відгрожував ся маґістратским урядникам і т. ин. З порученя президиї міста дирекция поліциї поручила спровадити Сенева і видати єму відповідну заборону. Висланий в тій цїли аґент застав Сенева в шинку, в хвили, коли продавав похатникови срібний лїхтар і инші предмети. В наслїдок того арештовано Сенева і переведено в єго домі ревізию. Ревізия викрила цїлий маґазин крадених річий із спадщини по кн. Понїньскім. Показало ся, що Сенїв в часї, як переводила ся спадкова пертрактация, що тревало 6 лїт, мимо того, що всї двері були нотариальво опечатані, комином дїставав ся до середини і крав що єму в руки попало, особливо дорогоцїнности і від кількох лїт вів ними правдеву торговлю, або заставляв по банках. Вже перед роком, коли місто від-

---

тий. Прошу хвильочку зждати. Не дивуйте ся, змушений зробити вам ту неприятність, котрої єму самому найбільше жаль. Ми маємо по сім і по тім боцї океана множество закупників, отже пан Ґрітер має тілько роботи, що єму часу не стає.

— О, дуже прошу...

— Щоби же вам не нудило ся, то я вам покажу наші вироби. Ось в отсім відділї суть чорні черевики до ґлянсованя, а в тамтім ріжнобарвні, всїлякої краски, якої хто хоче. По правім боцї то черевики шпортові, руханкові і до їзди на кони; в мецанїнї суть ранні черевики, балеві та всїлякі инші принагідні...

— Така ріжнородність, що аж не хоче ся вірити! Впрочім я вже знаю славу вашої фабрики та знаменитість ваших виробів...

— Ах, пардон, вибачте мою докучливість. Чи не замовляли ви вже коли у нас? Пане, Стопкінс! Будьте ласкаві, пошукайте число сего пана! Пардон, чи можна поспитати вас о ваше імя?.. Я сказав єму своє імя. Пан Стопкінс зачав перевертати величезні книги. По довгім шуканю відповів наконець, що мого імени нема в книзї.

— Та й не може бути, бо я тут ще нїколи не замавляв, але...

— Але тепер хочете замовити. Я приготовлю зараз все, що потреба. Зробимо ґіпсову відбитку вашої ноги. Точно після того взірця будуть і черевики зроблені. Тепер потребуєте лиш число подати а до дванайцять годин дістанете як найелеґантнїйші черевики. Пане Стіплен, принесіть ґіпсу!

Заким я ще й оглянув ся, вже здоймили з мене черевики і упхали в ґіпс а за кілька хвиль мав я знов черевики на ногах.

— Так, тепер прошу, підпишіть посьвідку замовленя! Чи хочете мати черевики до ґлянсованя, чи лякерки? А може воліли би черевики з крокодилевої, тюленевої або кізлової шкірки? Чорні, білі, жовті, бруняві? Запинані чи шнуровані? З круглими, кінчастими чи гранчастими носами? То лиш тепер я вас випитую. Пізнїйше вже будемо знати ваш ґуст.

Я сказав на то кілька пустих слів.

— Дуже добре, коли на нас спускаєте ся. То таки найлїпше. Ми будемо вам робити такі черевики, що будуть зовсїм відповідні до величини вашої ноги, до вашого ходу, до вашої постави. Пане Брави, відберіть замовленє. А придивіть ся добре ґіпсовій відбитці! Проче то вже ваша річ. Пане Свіфт, прошу поквітоване на пятнайцять долярів. Тілько коштують черевики! — Хоч не хоч мусїв я заплатити пятнайцять долярів.

— Дякую! Дїло вже покінчене! На кого тепер черга?

— Звиніть, але я хотів поговорити з паном Ґрітером...

— Зараз поспитаю, чи вже можна... — На конець завели мене до пана Ґрітера.

— Пане! — відозвав ся я, дрожачи від зворушеня. — Перед кількома днями знайшов я на сходах дому, де відбувають ся балї, отсей черевичок... Правда, що він походить з вашої фабрики?

— А вжеж!

— Ґратулюю вам!

— Дякую красненько!

— Таке дуже точне і докладне діловодство як у вас робить менї надію, що довідаю ся від вас, чий отсей черевичок. Коли не хочете, пане, зробити мене нещасливим та щоби я як той вічний Жид Агасфер не міг нїгде знайти спокою, то скажете менї, чий то черевичок.

— Дуже радо! — відповів пан Ґрітер з холодним спокоєм.

— Господь Бог нехай вам за то заплатить! — сказав я.

— Сей черевичок нїхто не замавляв. Єго нїхто не носив, отже й нїхто не міг єго загубити...

— Ах, якіж ви недобрі!

— Сей черевичок — то реклямовий черевичок. То один з тих, котрі мої аґенти кладуть на догідних місцях, щоби звертати увагу публики на мою фірму. Пане, тяжко жити на сьвітї. Конкуренция, сумні відносини господарскі... коротко сказавши, чоловік радить собі як може. Чи задержите собі той черевик, чи звернете єго назад? Як єго звернете, то я порахую вам два доляри меньше за ваші черевики..

Чей й кождий то зрозуміє і нїхто тому не подивує ся, що я в злости кинув тим черевиком до землї так, що він аж розпук ся а я відтак чим скорше вийшов.

На другий день принесли менї черевики. Они між рідними братями були варті три доляри. Слуга ждав...

— Ну, та чого тут ще чипите? — викричав ся я на него.

— Хочу знати, чи не кинете менї тими черевиками в голову. По найбільшій части кидають мене сходами на долину а відтак і черевики за мною. Инакше не могли би ми так дешево робити. Тяжко, пане, жити на сьвітї, конкуренция велика...

бирало каменицю, найдено в ріжних печах і коминах богато річий приготовлених Сенезом до забрания і то було причиною его віддаленя. Справу віддано карному судови.

† **Померли:** О. Кароль Должицкий, парох в Зіболках, куликівского деканата, дня 17 с. м., в 85-ім році житя, а 57-ім сьвященьства; — Володимир Грабовеньский, радник краєвого суду в Самборі, дня 20 с. м., в 51-ім році житя; — Володислав Слюзар, професор ґімназиї в Самборі дня 6 с. м., в 62-ім році житя.

Всячина
для науки і забави.

— **Читанє при їдженю.** В реставрациях по містах можна дуже часто побачити, як гості при столі їдять і заразом читають дуже пильно і з великим напруженєм ґазету: очи вліплені в ґазету а рука черпає ложкою росіл з тареля та несе до рота. Але подібно роблять нераз і дома. Єсть то не лиш поганий звичай, доказуючий, що того рода люди ніколи не зроблять як слід якоїсь роботи, бо навикли робити рівночасно дві роботи, але ще й шкідливі здоровлю.

Єсть то загальне правило в нашім тілі, що до того орґану, котрий працює, напливає кров сильнійше. Так має ся річ і з жолудком, коли до него входять страви і він має їх травити. Жолудок потребує тогді більшого напливу крови, бо в противнім случаю его желези не могли би випускати подостатком жолудкового соку.

Але мозок єсть тим орґаном в нашім тілі, котрий безвзглядно заспокоює свою потребу і стягає кров до себе сильнійше як инші орґани. Отже коли мозок працює, як то буває при читаню, а ще й при напруженім, то внаслідок згаданого правила кров напливає сильнійше до него. Коли ж то діє ся підчас їдженя, то мозок переводячи безусловно свою вимогу, стягає кров до себе а внаслідок того єсть менший доплив крови до жолудка, через що він не може видавати із себе подостатком соку а остаточний наслідок того такий, що він слабо травить поживу. Длятого не треба ніколи при їдженю читати а вже безусловно не повинні того робити люди, котрі і без того слабі на жолудок і не можуть добре травити.

— **Всїлякі закони.** В Арканзасі в Сполучених Державах північної Америки єсть закон, котрий заказує продавати циґара і папіроси молодим людем низше шіснайцять літ, а на тих, що ділають против того накладає кару від 2000 до 20.000 корон. Подібну кару накладають і на того, котрий би молодому хлопцеви подарував циґаро або папіроса. Та й в ріжних сторонах Норвеґії продаж тютюну у всякім виді молодим людем низше шіснайцяти літ єсть строго заказана, а того чужинця, котрий би молодому хлопакови дав папіроса та й хлопця, котрий би такий дарунок принняв, потягають зараз до одвічальности.

На Гельґоляндї не вільно ніякому хлопцеви низше шіснайцяти літ під ніяким предлогом заходити до коршми. В місті Роник в удільній державі Вірджінія карають кождого хлопця або дівчину низше пятнайцяти літ, котрий літом по 9 год. а зимою по 8 год. покаже ся на улици; коли не викажуть ся позволенєм від родичів на письмі, або коли не їдуть по лікаря, то їх зараз арештують а на родичів накладають велику грошеву кару.

Одна держава в Америці видала недавно тому закон, що всі женщини, котрі хотять віддавати ся, мусять предложити сьвідоцтво, що уміють добре варити, шити і вишивати та знають ся й на инших практичних роботах жіночих. Котра би не сповнила тих вимог, не одержить позволеня на віддаванє. Тота сама держава видала ще й инший закон, котрий заказує дамам носити капелюхи ширші в промірі як на 18 цалів.

Не дасть ся заперечити, що всі ті закони суть дуже практичні і надавали би ся, не вимаючи і того послідного, дуже добре і для наших відносин.

В Бельґії дістає мужчина аж тоді повне право виборче, коли оженить ся; доки він неженатий, доти его право виборче обмежене, але від того дня, коли повінчав ся, его політична вартість стала в двоє більша.

— **Як можна невинно в біду влїзти.** Се звістно загально, що чоловік може иноді зовсім невинно в таку біду влізти, що відтак лиш з великим трудом може з неї видобути ся і нераз може потерпіти не лиш на чести, але навіть і на житю. Або хибаж не бували й такі случаї, що зовсім невинного чоловіка навіть повішено? На що далеко шукати: а хибаж не принесли були сими днями деякі львівскі ґазети навіть з певного рода вдоволенєм новину з Перемишля, що там арештовано за крадіж якогось молодого хлопця з порядного дому, а опісля показало ся, що перемиска поліция невинно его арештувала. Але все таки на невиннім чоловіці лишить ся бодай на довгий час пятно злодія. Як до того прийшло, не знаємо. Але подібні случаї бувають досить часто і стають ся або наслідком якогось дивного сходу обставин або наслідком людскої нерозваги а наконець і хитрости справдешних злочинців.

Ось недавно тому стала ся в Стаффорд в Анґлії така подія: Перед тамошним судом присяжних ставав обжалований о крадіж якийсь молодий мужчина. Якась пані пішла була на торговицю купувати овочі. Коли нахилила ся над кіш перекупки, почула, що хтось єї сїпнув з заду за сукню а коли обернула ся, побачила перед собою якогось молодого мужчину, котрий зараз обернув ся і пішов. За хвильку опісля хотіла тота пані заплатити за овочі, а коли сягнула до кишені по полярес, вже его не знайшла. Побігла зараз на поліцию і дала знати, бо мала в полярес крім дрібних ще й банкнот на 10 фунтів штерлінґів (124 К.), та й описала докладно того мужчину, на котрого мала підозріне. Аґент поліцийний вислідив небавком того мужчину і арештував его.

Він називав ся Ґульд, але хоч і як він всему перечив і казав, що згаданої пані ніколи й на очи не видів, єму не повірили, бо при ревізиї знайшли у него полярес, котрий тота пані пізнала за свій, лиш що в нім вже не було гроший. Ґульда засудили за крадіж на довший час до вязниці. В кілька днів опісля знайшли два робітники в поли під містом малий чорний полярес, в котрім було трохи дрібних, а в тайнім сховку банкнот на 10 фунтів. Полярес той був зовсім подібний до того, який знайшла поліция у Ґульда, а коли его показали згаданій пани, она пізнала, що то єї. Она сказала тоді, що того дня, коли їй пропав полярес, ішла через то поле до міста і очевидно полярес загубила. Невинно засудженого Ґульда випущено зараз на волю.

Або ось такий случай: Молодий челядник різницкий, котрий лише що визволив ся, вандрував пішки з Порсмес до Льондону. Коли ще мав день дороги до Льондону, здогонив его досьвіта якийсь їздець на кони, котрий гнав перед собою три корови. Оба розговорили ся, а коли їздець довідав ся, що челядник іде також до Льондону, попросив его, щоби гнав єму корови до міста, а він сам поїде скорше і буде там коло тої а тої гостинниці на него ждати.

За ту прислугу заплатив єму наперед 10 шілінґів (12 К). Молодий паробчак втішив ся дуже, що так легко може собі щось заробити, та й пристав на то. Їздець поїхав наперед, а він гнав корови поволи дальше. Під вечер станув на льондоньскім передмістю Вендсворт. Тут нараз обскочили его поліцаї, звязали і відставили на поліцию, а директор поліциї сказав єму, що его обжалували о крадіж коров. Молодий челядник різницкий оправдував ся, зізнав ся, але єму не повірили. З обави однак, що ціла тота історія може дістати ся до ґазет і ей прочитає его вуйко, прибрав він собі фальшиве назвиско, о чім поліция небавком переконала ся і ще більше его підозрівала. Остаточно дурний хлопчище, щоби ратувати ся, наговорив тілько неправди, що се як раз укріпило поліцию в переконаню о его вині і его засудили на кілька літ криминалу. Але ледви що він розпочав свою кару відсиджувати, як і показала ся его невинність. Справдешний злодій вкрав був і коня, на котрім їхав. Коли хотів того коня продати, его арештували, а він тоді признав ся, що вкрав був і корови.

— **Найдовший міст на сьвіті** єсть той, що переходить через велике Солоне озеро в північній Америці в місцевости Оґден до Люсін. Доки того мосту не було мусїла зелїзниця об'їздити озеро і накладати 43 анґлійских миль дороги. Міст той єсть на 11 анґлійских миль довгий і спочиває на 88.356 палях. Лїси Орегона і Тексасу доставили пнів до него. Як би всі тоті палі зложити в одній лінії, один за другим, то зробила би ся довгота 534,986 анґлійских миль. Вода, понад котру переходить той міст, єсть пересічно 32 стіп глубока. Кошти будови того мосту виносили 20 міліонів корон.

— **Все-таки щось було.**

— Пане Мошку, чи ви вже колись поєдинкували ся?

— Ні, але в лице вже нераз набрав!

— **Зі школи.**

Учитель: Отже пес гавкає, кітка мявчить. А хто піє?

Ученик: Моя сестра, коли сяде до фортепяну, каже тато.

Телеґрами.

Відень 23 червня. До буджетової дискусиї над економічним буджетом записало ся тілько послів, що постановлено протягнути вчерашну дискусию до 1 год. в ночи, аби вже нині в полудне можна приступити до голосованя.

Відень 23 червня. Векерле конферував вчера вечером ще з бар. Еренталем і Буриjаном.

Відень 23 червня. На вчерашній авдиенциї у цісаря заявив Векерле, що полагодженє кризи може настати лише при помочи уділеня войскових уступок. Однако цісар на то не згодив ся і Векерле попросив о димісию разом з цілим кабінетом. Цісар виявив бажанє, аби члени кабінету ще кілька днів полишили ся в урядованю, доки цісар не рішить ся. Векерле вчера вечером мав вернути до Будапешту.

Будапешт 23 червня. В копальни коло Вулькану вибухли ґази. 9 гірників погибло а 7 єсть тяжко ранених.

Берлин 23 червня. Комісия фінансова німецкого парляменту відкинула предложеня податкові правительства.

Лїсбона 23 червня. Довершено тут многих арештовань, котрі мають звязь з тамтогорічним замахом на короля. Аж тепер удало ся поліциї попасти на слід правдивих злочинців.

Ціна збіжа у Львові.

дня 23 червня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	14·70	до	15·—
Жито	10·—	до	10·50
Овес	10·—	до	10·30
Ячмінь пашний	—·—	до	—·—
Ячмінь броварний	—·—	до	—·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льняника	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, третє нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене виданє по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене виданє, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. виданє) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове виданє, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-україньского письменства від XI.—XVIII. століть, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, третє виданє, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Ґр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилі, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капці, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хліба (з француского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулівера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з француского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада (Телефона ч. 527).